

Met ons nieuwe project zorgen we voor vier protheses waarmee kinderen een nieuw leven kunnen beginnen. Lees meer op blz. 3

<i>Voorwoord: wat je zegt ben je zelf</i>	<i>blz 2</i>
<i>Van de bestuurstafel</i>	<i>blz 3</i>
<i>Toen Tissara geboren werd</i>	<i>blz 4</i>
<i>Jaarverslag van de secretaris</i>	<i>blz 5</i>
<i>Nostalgie</i>	<i>blz 6</i>
<i>Kort verslag van de penningmeester</i>	<i>blz 6</i>
<i>Gevraagd ...</i>	<i>blz 7</i>
<i>Covid 19 in Sri Lanka</i>	<i>blz 8</i>

Denkt u aan uw donatie voor 2021

Bezoek onze website: www.anewlifesrilanka.nl

Iets bestellen via internet? Doe dat via sponsorkliks.nl

Wat je zegt ben je zelf

Vroeger – toen ik jong was, dus wel enige tijd geleden! - speelden we veel op straat. Er was minder verkeer en we hadden geen televisie thuis, dus wat is dan leuker dan met de buurkinderen op straat spelen. Het was natuurlijk niet altijd koek en ei en dat mondde soms uit in heftige scheldpartijen over en weer. En als we tenslotte, half uitgeput en al lang in herhaling vervallen, wilden stoppen was het laatste woord vaak: 'Alles wat je zegt ben je zellef!' op een daarbij horend toontje! Daar was geen verweer meer op mogelijk, want dan veroordeelde je jezelf tot 'neuzel' of 'ontiegelijke kluns' en wie wil dat nu!

We schelden elkaar natuurlijk al lang niet meer uit (hoop ik) en al helemaal niet met als scheldwoord 'new life', maar dat is wel de 'titel' waarmee we onszelf tooien. Als Stichting – en u dus als donateurs, schrijffouders of geïnteresseerden en betrokkenen bij onze Stichting - beschouwen onszelf als 'mensen die een nieuw leven mogelijk proberen te maken' voor kinderen in Sri Lanka. In alle bescheidenheid willen we hen een kans geven op een ander, een nieuw leven waarbij de cirkel van armoede wordt doorbroken. In het bijzonder door met name meisjes de kans te geven om door te leren en hen zo de kans te geven hun talenten te gebruiken en niet ongewild te blijven hangen in 'zo is het nu eenmaal altijd geweest' of 'wie voor een dubbeltje geboren is ...'. Ze krijgen misschien niet een heel nieuw leven, maar ze krijgen wel meer mogelijkheden om het beste uit henzelf te halen. Dat is goed voor henzelf en dat is dus ook goed voor de samenleving.

Niet voor niets nemen de zusters van de tehuizen meestal vrouwelijke leraren in dienst. Natuurlijk, dat is minder 'gevaarlijk' dan een mannelijke leraar die de meisjes in verleiding zou kunnen brengen, maar het is ook omdat ze op die manier vrouwelijke docenten een kans geven op een baan en die vrouwelijke docenten dienen als rolmodel voor de meisjes: kijk eens wat je kunt worden! Blijf dus leren!

Tot nu toe beperkten we ons als stichting tot het financieel steunen van opleidingsmogelijkheden met als randvoorwaarden het repareren van gebouwen, aanschaffen van schoolmeubilair, boeken e.d. en daaraan hebben we natuurlijk ook onze handen vol, maar zomaar ineens kregen we een verzoek van Pater Anton: wat dachten wij van het geven van nieuwe kansen voor een beter leven voor gehandicapte kinderen?

Wat je zegt ben je zelf! En wij zeggen dat we kinderen nieuwe kansen willen geven, dus ... En zo hebben we er een nieuw project bij, dat wil zeggen, gezien onze beperkte financiële middelen is het voorlopig voor een jaar. Vanwege covid19 zijn hier de mogelijkheden voor grote acties voorlopig verdwenen en veel donateurs en schrijffouders geven steeds minder geld, dus dan kan je niet veel ondanks goede bedoelingen, ook al zijn we dan wat we zeggen zelf. U leest er op blz 3 meer over en ...de bankgegevens staan in ons briefhoofd.

Christien Duhoux-Rueb, voorzitter

Van de bestuurstafel

Vergaderen in coronatijd bestaat uit een telefoongesprek, want fysiek rond de tafel zitten is er niet bij vanwege ongeoorloofde 'groepsvorming' en vanwege de avondklok, want we vergaderen wel efficiënt en snel, maar de afstand Amsterdam-Wassenaar neemt toch wel een uur in beslag en dat redden we dus niet op tijd. En er is altijd meer te overleggen dan we denken.

We hebben het huishoudelijk reglement herzien en dat was best een operatie, want sinds de oprichting is er veel veranderd en het reglement sloot niet meer aan bij de praktijk. Zo waren er allerlei voorschriften hoe we met alle contactpersonen zouden vergaderen, maar we hebben niet zoveel contactpersonen en bovendien gooit covid19 roet in het eten voor wat betreft de verplichte jaarvergadering. Maar na heel wat heen en weer overleggen, herformuleren, schrappen en toevoegen, zijn we tevreden met het resultaat – tot de volgende ronde over een aantal jaren. U kunt het huishoudelijk reglement terugvinden op de website.

Ook hebben we eindelijk alle gegevens voor bank en Kamer van Koophandel gesynchroniseerd. En tussendoor proberen we ook de teksten voor de website bij de tijd te houden, zodat onze webmaster die kan plaatsen.

Onze grootste beslissing was om het project van Fr Anton Sebamalai toe te voegen aan onze projecten. Dat is best een waagstuk, want onze inkomsten lopen terug. Tóch vonden we het de moeite waard om ons ook in te zetten voor gehandicapte kinderen in het Mannar District in het

noorden van Sri Lanka. Kinderen met een handicap overlijden er meestal jong door verwaarlozing, slechte voeding en hygiëne, beperkte toegang tot gezondheidszorg en onwetendheid in het algemeen van de bevolking en autoriteiten die hen aan hun lot overlaten. Veel kinderen worden niet ouder dan 5 jaar. Fr Anton leidt een soort totaalpakket van zorg dat bestaat uit voorlichting, preventieve zorg voor moeder en kind, medische en therapeutische zorg voor de (vaak te vroeg geboren) kinderen, zoals logopedie, fysiotherapie, e.d. zodat deze kinderen zo min mogelijk gestoord worden in hun ontwikkeling en zo veel mogelijk kans hebben om te kunnen uitgroeien tot de mensenkinderen die ze kunnen zijn. Daarbij wordt de hele familie 'meegenomen' in therapie en zorg. Dat is wat je noemt echt een nieuw leven! Zijn aanpak heeft succes omdat het op alle fronten tegelijk aan de slag gaat met directe zorg en zorg op langere termijn. Ook zorgt hij waar mogelijk en nodig voor brillen, gehoorapparaten en protheses. Daarnaast geeft hij ook voorlichting in de dorpen, zodat de kinderen daar geholpen en niet buitengesloten worden. Met onze bijdrage worden maar liefst zeven kinderen aan een beenprothese geholpen. Een boeiend project dat al een paar jaar loopt en ... waarvoor wij nu een contactpersoon zoeken die vanuit eigen huis het contact onderhoudt tussen dáár en hier, namens A New Life. Als u zelf interesse hebt of mee op zoek wilt gaan naar die contactpersoon, zou dat fijn zijn. Kijk dan ook gelijk rond of er op termijn een penningmeester de taken van de huidige penningmeester kan overnemen. Voor inlichtingen zijn wij natuurlijk altijd beschikbaar.

Het bestuur

Toen Tissara geboren werd ...

Toen Tissara geboren werd, was al direct duidelijk, dat er een probleem was: volgens de dokter was hij halfzijdig verlamd en wij – schrijffouders van zijn oudere broertje Vasantha en zusje Sayurika – kregen een telegram uit Sri Lanka met de vraag of we dit kind ook financieel zouden willen steunen, anders deden ze er verder niets meer aan, want hij had dan weinig kans. Enigszins verbluft telegrafeerden we terug, dat we hem natuurlijk ook zouden steunen. En dat deden we dus. Zijn ouders deden oefeningen met hem, maar met matig resultaat en hij lag de hele dag op een matje: overdag buiten en 's avonds binnen en men twijfelde aan zijn verstandelijke vermogens. Weer een kind met een beperking dat waarschijnlijk de vijf jaar niet zou halen. Tot ik een idee kreeg! Ik zag het voor me: een driewielertje met een hoge rug waar hij tegenaan gebonden kon worden en riemjes om de trappers en het stuur, zodat zijn handen en voeten vast zaten en zo zou hij dan met zijn functionerende kant zijn verlamde kant kunnen trainen.

Ik beschreef de driewieler die in Sri Lanka gemaakt werd en na een half jaar kregen we het verzoek of we een valhelmpje konden opsturen, want hij fietste de trappetjes op en af en viel dan soms om ... toen ik na een paar jaar in Sri Lanka was en hem en zijn familie opzocht, vroeg hij me op een stoel te gaan zitten met mijn ogen dicht. Na een mislukte poging omdat hij vergat te zeggen wanneer ik mijn ogen weer mocht open doen, hadden we alles synchroon: ik zag hoe hij op een gewone fiets rondreed. Intussen is hij volwassen en heeft hij na een flinke studie een goede baan en als je het weet en als hij moe is en als je goed kijkt, dan zie je zijn ene oog nog afdwalen als restant van zijn slechte begin. Dát hoop ik ook voor de kinderen die Father Anton in zijn centrum opneemt en behandelt.

Een schrijffouder

Jaarverslag A New Life van de secretaris

Het bestuur kwam in 2020 zes keer bijeen om te vergaderen. Nou ja.... bijeen.... We hebben zes keer vergaderd, maar dit kon slechts één keer echt om de tafel met elkaar. De andere vijf keer hebben we per telefoon vergaderd. Dit waren goede vergaderingen waarin we de projecten van A New Life konden bespreken, maar het was toch anders dan anders.

Voor afgelopen zomer stond ook een werkbezoek naar Sri Lanka gepland. De voorzitter (mijn moeder), de secretaris (ik) en mijn twee dochters hadden een mooie route uitgestippeld waarbij we de al lang lopende projecten en de nieuwe projecten zouden bezoeken. Onderweg zou er genoeg tijd zijn om verschillende toeristische plaatsen te bezoeken. Dit bezoek ging, helaas, niet door. Het staat uiteraard nog steeds op de planning, al weten we nu nog niet wanneer het wel kan doorgaan.

Ondanks de tegenslagen, blijven we positief en de zusters in Sri Lanka blijven dat ook! De zusters zijn creatief in het verzinnen van oplossingen

en ze laten zich niet ontmoedigen door zaken die nu niet door kunnen gaan. En A New Life doet dat ook niet! We konden in een korte tijd o.a. via crowdfunding een mooi tegelpad in Banderawela laten aanleggen, zodat de kinderen veilig in en uit de school kunnen komen en in Achvely, waar Sister Pushparani zit, hebben we een computer en een printer kunnen aanschaffen. Het irrigatieproject van Sr Helen in Kattankudy komt goed op gang. En ook in 2021 blijven we ons inzetten om de kansen van 'onze' kinderen te vergroten.

Het gehele jaarverslag van de secretaris is te lezen op onze website.

Corine Duhoux

Secretaris A New Life

Nostalgie ...

Deze tijd waarin weinig mogelijk is, is wel ergens goed voor: tijdens een aanval van opruimwoede kwamen deze foto's tevoorschijn (links) van Rosine Elst, in gesprek met onze huidige voorzitter en de huidige secretaris die toen nog wel héél piepjong was.

En (rechts) een feestelijk drankje tijdens een werkbezoek.

Kort verslag van de penningmeester.

Ons banksaldo op 1-1-2020 bedroeg € 17.088,00.

Op 1-1-2021 € 11.046,00. Het saldo daalde dus met € 6000,00.

Onze uitgaven bedroegen in 2020: € 12.777,00.

De uitgaven waren hoger dan vorige jaren o.a. door de (noodzakelijke) projecten, die veel bijdroegen aan het doel van de Stichting: het geven van nieuwe kansen en mogelijkheden aan jonge mensen, zodat de cirkel van armoede en kansloosheid wordt doorbroken.

Maar we maken ook meer kosten door de sinds 2019 gestarte kleine kas voor de huizen in Bandarawela, Lunugala, Atchuvely en Thalayaddi (per jaar per tehuis, (dus 4 x) € 300,00). Hiervan kunnen de zusters kleinere uitgaven betalen, zoals medicijnen, schoolmateriaal, eenvoudige versnaperingen tijdens een feest zonder dat ze steeds om geld hoeven te vragen.

De inkomsten liepen terug (in 2020 ontvingen we van schrijffouders en donateurs € 6.682,00). De door de familie van Leeuwen georganiseerde bingo-avonden – 2 keer per jaar met in 2019 € 2.600,00 aan batig saldo voor de Stichting - konden geen doorgang vinden. Verder neemt het aantal schrijffouders en donateurs langzaam, maar zeker af en nemen de kosten voor bank en website toe.

Als bestuur doen we ons best om nieuwe schrijffouders en donateurs te vinden, dus als U niet weet wat U nu weer voor uw verjaardag moet vragen, kunt u uw gasten (tzt) ook vragen om een bijdrage te leveren aan ANL ipv de fles wijn enz.

Het bijzondere is dat de zusters in Sri Lanka met uw gedoneerde bedrag 5x meer kunnen dan wij in Nederland. Een bouwwerk, dat hier bijvoorbeeld € 5.000,-- kost, kan in Sri Lanka met € 1.000,00 makkelijk worden gerealiseerd! Zo kunnen de zusters ook wonderen verrichten met het geld van de 'kleine kas' dat ze elk jaar krijgen – overigens pas nadat ze een globale verantwoording hebben afgelegd achteraf over de besteding.

In ieder geval dank ik U, trouwe schrijffouders en donateurs weer voor uw vrijgevigheid, ook namens de rest van het bestuur, en natuurlijk vooral namens de kinderen die U een stevige duw in de rug geeft!

*Rien van Beekhoven,
penningmeester A New Life*

NB het hele verslag met verantwoording van de cijfers, kunt u natuurlijk terugvinden op onze website: www.anewlifesrilanka.nl

gevraagd ...

Het staat er tussen de regels al wel hier en daar in maar nu even op een rijtje:

we zoeken op termijn een **penningmeester**. Belangrijk werk, maar het kost nu ook weer geen dagen en dagen. In het huishoudelijk reglement (zie website) staat omschreven wat er van een penningmeester verwacht wordt, samengevat als: bijhouden van de financiën en actief deelnemen aan vergaderingen. Die vergaderingen zijn in Wassenaar voorlopig, omdat het secretariaat daar is en omdat de secretaris kinderen heeft die anders alleen thuis zijn. Het gaat om ongeveer 6 vergaderingen per jaar en twee vergaderingen met contactpersonen en webmaster erbij. De vergaderingen duren ongeveer anderhalf uur. Overigens, dat het woord penningmeester in het rood staat wil niet zeggen dat we rood staan,

maar we beschikken nu ook weer niet over enorme kapitalen, dus de boekhouding is redelijk overzichtelijk.

We zoeken voor zo snel mogelijk **twee contactpersonen**, één voor Lunugala en één voor het project van Father Anton. Het Huishoudelijke Reglement geeft ook goede informatie over wat het inhoudt om contactpersoon te zijn, maar het meeste is naar eigen invulling voor wat betreft tijdsbesteding. Een contactpersoon werkt gewoon vanuit huis op zijn of haar eigen tijd, en zeker nu iedereen ook in Sri Lanka internet heeft, is het contact een vrij eenvoudige en ook boeiende bezigheid. Een computer met internet en enige kennis van het Engels zijn wel voorwaarde. Voor de zusters is Engels ook een vreemde taal, dus er wordt geen hogeschool Engels verwacht (mag wel hoor, maar hoeft dus niet)

Gegevens over de projecten kunt u ook al op de website vinden en daar staan ook gegevens over het bestuur, want u kunt ons altijd vragen stellen.

Covid19 en onze projecten

Een pandemie slaat geen landen over en ook in Sri Lanka heeft covid19 toegeslagen. In een arm land zijn de effecten vaak sneller merkbaar en duren ze langer. De gezondheid van de mensen is vaak slechter dan bij ons in Nederland, de algemene voorzieningen zoals medische zorg en expertise, zijn vaak slechter en de hulp om het hoofd boven water te kunnen houden is aanzienlijk minder dan bij ons. Omdat Sri Lanka voor een groot deel drijft op toerisme wordt de bevolking die daarvan veel of slechts een graantje meepikt, hard getroffen. Hotels staan leeg, winkeltjes moeten sluiten, touroperators gaan failliet, maar ook de scholen zijn lange tijd gesloten geweest en denk maar niet dat er op grote schaal online lessen werden gegeven. School dicht is geen les en hoe dat straks verder moet ...? De zusters melden het ons allemaal: hun scholen zijn dicht en gaan nu mondjesmaat weer open, maar de leerachterstand is groot, in sommige gevallen, zoals bij Sr Helen, mochten de meisjes het terrein niet af, in andere gevallen, zoals bij Sr Rosalind, mochten ze het terrein niet op. De zusters doen wat ze kunnen, maar ook zij kunnen zich niet vrij bewegen. Langzamerhand worden de uren dat ze naar de markt mogen wat verruimd, maar ze zijn er nog niet. Het gewone leven is nog lang niet hersteld en of de economie weer gaat draaien is ook een vraag. Zou het een idee zijn als we hen eens af en toe een bemoedigend kaartje sturen, in plaats van te wachten tot zij ons schrijven. Hier roepen we steeds dat we er SAMEN doorheen komen, maar zouden zij daar ook niet onder vallen?

Christien Duhoux-Rueb

